

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap	20 lej
3 hónap	55 lej
6 hónap	110 lej
12 hónap	220 lej

Gyergyói Hírlap
 Gyergyószék napilapja

 Megjelenik munkanapokon.
 Kiadó: Udvarhelyi Híradó Kft.
 ISSN: 2344-0163

Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Példányszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

 Projektvezető:
 Rédei Attila

 Főszerkesztő:
 Gergely Imre

 Vezető szerkesztő:
 Balázs Katalin

 Tartalomigazgató:
 Szüszter-Nagy Róbert

 Ügyvezető igazgató:
 Deák Sándor

 Szerkesztőségtagok:
 Baricz-Tamás Imola
 Pethő Melánia
 Tamás Gyopár

 Korrek tőrre:
 Szócs Levente

 Tördelőszerkesztés:
 Gálna Zoltán, Haáz Vince, Portik Csaba

 Műsormelléklet:
 Gráf Botond

 Ügyfélfogadás:
 Pál Ramona

 Lapterv:
 Elekcs Zsolt, Szabó Zsolt

- Az (X)-szignóval el látott szöveg felelősséget vállal a szerkesztőség részéről.
- Amegyei lapok nem felelősek a helyi sajtószolgáltatásért.
- Szerkesztőségünkön tartja a jogot, hogy beérkező leveleket és más írásokat közléséről dönthessen.
- Kézírásokat nem örvényünk meg, és nem küldünk vissza!

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

A Gyergyói Hírlapra előfizethet lapkihordóinknál és a szerkesztőségben. Ha a szerkesztőség telefonszámát, a 0266-361 201-et tárcsazza, és bemondja pontos címét, lapkihordóink felkeresik Önt otthonában, náluk megrendelheti lapunkat.

 535 500, Gyergyószentmiklós,
 Szabadság tér 15. szám
 Telefon: 0266-361 201
 E-mail:
 hirlap@gyergyoi-hirlap.ro
 marketing@gyergyoi-hirlap.ro
 hirdetes@gyergyoi-hirlap.ro
 Fax: 0266-361 513

 Hirdetés-
 felvétel és
 terjesztés a
 fenti címen
 hétköznap
 8-16 óra
 között.

Honlap: www.gyergyoi-hirlap.ro

Telefonszolgálat:

0266-361 201

Észrevételét, panaszait, megjegyzéseit a szerkesztőség fogadják naponta 8-18 óra között!

Megkérdeztük olvasóinkat

Mit tanácsol az álláskeresőknek, mit vegyenek figyelembe munkahelyválasztáskor?

FOTÓ: VERES NÁNDOR

Van, aki állítja, mindegy, milyen munkát vállal az ember, csak segélyért ne kuncsorogjon

A munkavállaló szeresse a munkáját, legyen megbízható a cég, amelyhez alkalmazkodik, a munkáltató tartsa be ígéretét, fizesse ki a bért a megjelölt napon – ezeket vegyék figyelembe az álláskeresők, írják szelvénybeküldőink.

Ne csak ígérgessenek

Körültekintően válasszanak munkahelyet, akik most keresnek állást, írják többen is, és számos tanáccsal látják el a munkahelyválasztókat. „A munkahelyen bánjanak emberrel, mint a munkavállalóval, a munkapont ne legyen túl távol a munkavállaló otthonától, és adjanak egy rendes fizetést”; „Figyeljék a hirdetést, és gondolják meg jól, milyen munkát választanak”; „Először is érdeklődjék meg, hogy mik a munkaadó feltételei, hetente hány napot kell dolgozzanak, napi hány órát, jó lenne, ha magasabb fizetést kapnának, mint a minimálbér, a

főnök legyen talpig becsületes”; „A cégnek a szavahihetőségét, azt, hogy a főnök betartja-e, amit ígér”; „Lehetőleg kapjanak megfelelő fizetést, és legyen munkaszerződésük, vezessék a munkakönyvüket, mert sok embert átverték”; „Megbízható-e a cég, fizet vagy csak ígéret”; „A főnök viszonyulását az alkalmazottakhoz, a munkahely felszereltségét”; „A jó hírnevet a vállalatról, mert csak ott van jó munkaközösség.”

A méltányos bérezés figyelembevételét szinte minden szelvénybeküldő jegyzi. „Először a fizetést, utána, hogy mennyire értékeli a munkáját”; „A keresetet és a munkaidő tartalmát, de sajnos nem válogathatunk a munkahelyekben” – olvasható.

Tehetsége szerint vállaljon munkát

Többen is kitérnek arra, hogy a munkanélküli tehetsége, munkabírása szerint keressen

állást. „Mindenekelőtt legyenek tisztában a saját képességükkel, tehetségükkel és munkabírásukkal, különben egy nem megfelelő munkahely az embert előbb-utóbb tönkretesz”; „Vegyék figyelembe a munkabírásukat, és hogy mennyi munkáért milyen bért adnak”; „Hogy olyan szakmában helyezkedjenek el, amihez értenek”; „Az álláskereső figyelembe kellene vegye, hogy van-e tehetsége, vagy szereti-e azt a munkát, amit elvállal” – vélekednek olvasóink.

Szeretni kell a választott szakmát

„Szeressék a munkát, amit tehetségüknek megfelelően választanak, és fejlesszék magukat a szakmában”; „Olyan munkát keressenek, amit szívesen végeznek”; „Szeressék, amivel kell majd dolgozniuk, ez a legfontosabb. Vegyék figyelembe a munkakörülményeket, hivatalosan, munkaszerződés-

sel dolgozzanak, nem úgy, hogy majd vetnek valamit a borítékba”; „Ímmel-ámmal nem lehet és nem is szabad dolgozni. A pénz csak a munka után jön, a segélyek kicsik és nem örökösök” – írják, akik megvannak győződve arról, hogy szeretni kell azt a munkát, amit nap mint nap kell végezni.

A munka nem szegény

Akadnak olyanok is, bár kevesen, akik állítják, minden munkát el kell vállalni, és el is lehet végezni. „Bármilyen munkát el kell vállalni, meg lehet tanulni menet közben is a szakmát”; „A munka nem szegény, de sokak számára az, és nem mindent vállalnak el”; „Nincs, amiben válogatni, így az egyetemet végzett is vállalja el a kétkézi munkát, ha meg akar élni valamiből. Tisztelni való, ha valaki dolgozik, és nem kuncsorog a segélyért. Annak van tartása” – írják. GY. H.

KISS JUDIT

Problémák térképe

Rengeteg papírunk, sőt, papírhelyeink vannak már arról, hogy hány szempontból hagy kívánnivalót maga után a hazai oktatás. Legutóbb arról kaptunk „igazolást”, hogy a magyar iskolába járó diákok sokkal gyengébben teljesítenek, mint a többségi társaik – természetesen nemcsak román nyelv és irodalomból, hanem a többi tantárgyból is. Az iskolai eredményességet számos tényező mentén vizsgáló és perspektívába helyező kutatás sok mindenre rávilágít, megjelenése pedig arra, hogy indokoltak lennének a rendszeres vizsgálatok, amelyek időről-időre számok szintjén is összegzik, mi minden nem működik megfelelőképpen a romániai magyar közoktatásban, valamint hogy mik lennének a legsürgősebb teendők. Ez még akkor is megfontolandó, ha egy ilyen vizsgálat eredményei nem tükrözhetik minden szempontból híuen a valóságot, ha a számok általánosítanak, ha a sommás kijelentések sarkíthatnak és

mögöttük az összkép millió árnyalata fedezhető fel.

Egyáltalán nem árt felülről, építő szándékú kritikával láttatni mindazt, ami beárnyékolja a magyar tannyelvű oktatás eredményességét és amire egyfajta problématerképnek lehet tekinteni, olyan iránymutatóként, amely közelebb vezethet a hatékony megoldáskereséshez. Természetesen vannak a romániai tanügynek hiányosságai, amelyek a többségi és kisebbségi oktatást egyaránt érintik: közhelyszámba megy immár, hogy túlzásfolt a tanterv, nem eléggé gyermekközpontú a követelményrendszer, egyre csökken a pedagógusi hivatás presztízse stb. Másfelől persze akadnak olyan szempontok is, amelyek kimondottan a magyar nyelvű oktatás „sebeire” világítanak rá. Rögtön az első, hogy a magyar diákok teljesítményén az ront a legtöbbet, hogy nem elég jók román nyelvből és irodalomból, vagy hogy a tanítézetünkben oktató pedagógusok képzése sorozatosan

elmarad az országos átlagtól – ha pedig nem elég felkészült a tanár, az a jelek szerint meglátszik a diák eredményein.

Summa summarum, kis- és nagyléptékű problématerképek elkészítésének egyaránt van jogosultsága. Egyrészt szükség van arra, hogy effajta felmérésekből rajzolódjon ki az összhelyzet, az aktuális diagnózis, másrészt arra is, hogy az egyes pedagógusok, iskolák, régiók próbáljanak felállítani egyfajta öndiagnózist, nézzenek körül a saját házuk táján, és helyezték konkrét lehetőségeik kontextusába, mit lehetne tenni. A diagnózis után pedig a javaslatokon, ötleteken túl nyilván konkrét gyógymódok is kellene – mondani sem kell, hogy ezek megteremtése a legnehezebb.

Ugyanakkor nem árt figyelembe venni, hogy hozzáállás kérdése is, miként kezeljük a kirajzolódó helyzetképet: konstuktíván, megoldások után kutatva, vagy pedig lemondóan legyintünk: íme, nekünk, kisebbségieknek tovább halmozódnak a kisebbségi komplexusaink.